
คำนำ

ชีวิตเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนะลูก ที่มันไม่ง่ายก็เพราะชีวิตไม่ได้เป็นไปอย่างกะที่เราคิด อย่างกะเราอยากรวย เราก็ไม่รวย อย่างกะเราอยากประสบความสำเร็จ ทำให้ตายอย่างไร ก็ไม่ประสบความสำเร็จ อย่างกะเราดีกับเพื่อน สุดท้ายเพื่อนก็ทรยศหักหลัง และอีกหลายเรื่องที่เราทำนองว่า ฟ้าไม่เป็นใจ สวรรค์ไม่เมตตา เทวดาไม่ปราณี

หากสังเกตชีวิตให้ดีๆ จะรู้สึกในใจได้ว่า มีบางสิ่งที่ลูกมองไม่เห็น คอยควบคุมและบงการชีวิตอยู่ สิ่งที่เรามองไม่เห็นนี้คอยเล่นงานให้ชีวิตต้องได้รับการลงโทษอยู่เสมอๆ มันเล่นงานให้ลูกไม่ได้ในสิ่งที่ลูกปรารถนา ที่เห็นชัดๆ ก็คือเรื่องของความสำเร็จ เราทำนองว่า ลูกต้องการผลลัพธ์ที่ 100 แต่เอาเข้าจริงๆ ได้แค่ 10

สิ่งที่มองไม่เห็นที่มีอิทธิพลเหนือชีวิตคืออะไร ลูกเคยสังเกตและตั้ง

คำถามหรือเปล่า

ถ้าพ่อจะบอกลูกว่า สิ่งที่ยังมองไม่เห็นคือความคิดของตัวลูกเอง ลูกจะว่าอย่างไร

ความคิดที่เกิดขึ้นมาจากสมอง ได้รับการพัฒนามาตั้งแต่ลูกลืมตาตื่นขึ้นมาดูโลกใบนี้ ก่อตัวก่อสร้างรูปแบบเฉพาะเจาะจงขึ้น กลายมาเป็นความคิดของลูก ที่มีตัวลูกเป็นเจ้าของความคิด ซึ่งลูกใช้มันเพื่อการดำเนินชีวิตไปสู่ความสำเร็จ ทั้งๆ ที่จริง ๆ มันกำลังทำหน้าที่สั่นสะท้านของลูกให้เดินไปตามทางที่มันสั่งให้เดิน และทางที่มันอยากจะให้ลูกไป ก็คือทางที่มีปลายทางเป็นหายนะ

การคบเพื่อนที่หวังผลประโยชน์ เกิดอาการปากกับใจไม่ตรงกัน การออกงานสังคมต่างๆ ที่กิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมไร้สาระ แต่ที่ต้องไปก็เพราะเกิดอาการเกรงใจ อาการอยากสวยแต่ไม่กล้าลงทุน เพราะกลัวเจ๊ง อาการหาเหตุผลสนับสนุนการทำหรือไม่กระทำการสิ่ง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับตัวเองว่าตัวเองทำดีและทำถูกต้องที่สุด แล้วบนโลกใบนี้ การเอาชนะคะคานคนอื่น เพื่อความภาคภูมิใจในความ

สำเร็จ โดยไม่สนว่า ใครบ้างจะถูกเหยียบย่ำ ฯลฯ ซึ่งทั้งหมดที่พ่อ
ยกตัวอย่าง ก็คือ ความคิดที่พาให้คนกำหนดรูปแบบ และเดินไป
ตามรูปแบบ โดยที่เจ้าของชีวิตไม่เคยรู้เลยว่า ความคิดที่ลាក់นำ
ชีวิตนั้นไม่ใช่ปัญญา

อ่านมาถึงตรงนี้ ลูกอาจตั้งคำถามถามพ่อว่า แล้วปัญญากับความ
คิดต่างกันอย่างไร ทำไมความคิดจึงสร้างปัญหา

พ่อขอตอบลูกว่า ถ้าเป็นปัญญา ปัญญาจะมีลักษณะพิเศษดังนี้

(1) เกิดขึ้นได้เองเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม จะไปเร่งรัดให้เกิดขึ้นไม่ได้
เปรียบได้กับบัวใต้น้ำ ที่ต้องรอให้ดอกบัวโผล่พ้นน้ำด้วยตัวของมัน
เอง

(2) จะให้ใครช่วยเร่งรัดให้เกิดเร็วก็ไม่ได้ ปัญญาต้องเกิดด้วยคน
คนนั้นทำให้เกิดขึ้นเอง เปรียบได้กับดอกบัวใต้น้ำ ที่หากมีใครออก
แรงดึงดอกบัวให้โผล่พ้นน้ำเร็วๆ บัวจะรากขาด และตายในที่สุด

(3) สถานการณ์แวดล้อมหรือพูดอีกแบบว่า กิจกรรมของชีวิตของคนคนนั้นต้องเอื้อต่อการเกิดขึ้นของปัญญา และสถานการณ์ที่ว่า ต้องทำให้กระบวนการคิดตรึงตรองโดยสมองลดน้อยลง และเลิกไปในที่สุด อย่างการตามระลึกรู้ลมหายใจเข้าออกตลอดเวลา (ฝึกสติปัฏฐานสี่ เห็นกายในกาย) ก็ทำให้สมองหยุดคิด ไม่เชื่อลูกลองกำหนดจิตตามลมหายใจเข้าออกเดี๋ยวนี้ ลูกจะพบว่าสมองหยุดอาการคิดนึก หรือหากจะใช้การทำงานอย่างหนัก อย่างทุ่มเทจนลืมเวลาไปก็ให้ผลเป็นแบบเดียวกันได้

ลักษณะพิเศษ 3 ข้อ ไม่เกี่ยวข้องกับความพยายามใดๆ เข้าทำนองว่า จู่ๆ ปัญญาสามารถเกิดขึ้นได้เอง โดยคนคนนั้นเป็นผู้สร้างสถานการณ์ทำให้ปัญญาเกิด

สถานการณ์อะไรบ้างล่ะ ที่ลูกต้องเอาตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์เพื่อให้ปัญญาเกิดขึ้น

ตรงนี้พ่อมีบันทึกสอนลูกเอาไว้หมดแล้ว ลูกเพียงแต่อ่านบันทึกของพ่อ ทบทวน ตรึงตรองทำความเข้าใจอยู่บ่อยๆ อยู่เสมอๆ

เมื่อไม่เข้าใจเกิดอาการงง เกิดอาการสับสน ให้ลูกปิดบันทึก แล้ว
เมื่อสบายใจ สมองปลอดโปร่งค่อยกลับมาอ่านใหม่อีกที แล้วลูกจะ
เข้าใจได้ดีขึ้นกว่าเดิม

อานิสงส์ที่จะเกิดขึ้นกับลูกหลังจากอ่านบันทึก คือ ลูกจะเปลี่ยนไป
เป็นอีกคนหนึ่งที่มีความเข้าใจต่อชีวิตและโลกใบนี้แบบที่ลูกไม่คิดว่า
จะเข้าใจแบบใหม่แบบนี้เลย ทำให้ชีวิตของลูกเกิดอาการว่าง เบา
สบาย ตัวตนของลูกเหมือนจะไม่มี อะไรที่เคยสับสน มาวันนี้ลูกก็
จะเลิกสับสนและเข้าใจทุกอย่างได้ทั้งหมด ลูกจะพบเส้นทางเดิน
ของชีวิตเส้นทางใหม่ ที่เต็มไปด้วยกิจกรรมที่ตัวลูกเป็นผู้เลือก เป็น
ผู้กำหนด ลูกจะมีความเป็นตัวของตัวเอง ที่อ่อนน้อมถ่อมตน มี
ความสุขมากขึ้นกว่าเดิม ทำอะไรก็ประสบความสำเร็จ สิ่งที่ยกย่อง
ชีวิตที่รังแต่จะพาให้ลูกไปสู่หายนะหายจากลูกไป เกิดสิ่งใหม่ที่ลูก
รู้สึกได้ว่า ลูกมองไม่เห็นแต่มีพลังอำนาจมากอยู่ภายในตัวลูก คอย
ช่วยเหลือและสร้างให้เกิดเหตุการณ์ปาฏิหาริย์ขึ้นกับชีวิตลูก ด้วย
เหตุนี้เอง ลูกจึงกลายเป็นคนที่ทำอะไรก็ประสบความสำเร็จ และ
เมื่อประสบความสำเร็จอยู่บ่อยๆ ความรวยก็จะเกิดขึ้นกับลูกแบบ
ง่าย ๆ

ปิดท้าย พ่ออยากจะฝากบทที่ 30 ของบันทึกเล่มนี้ที่มีชื่อว่า “เรื่องเล่าโดย พระพุทธเจ้า” ทั้งหมดของเรื่องเล่าถือเป็นหัวใจของการที่ลูกจะเข้าใจ บันทึกของพ่อตั้งแต่เล่มแรกเดือนมกราคม จนถึงเล่มนี้ได้ทั้งหมด สำหรับ พ่อแล้วบทที่ 30 เป็นเสมือนสายแถมขุมทรัพย์ ขอลูกจงให้ความสำคัญกับ บทนี้มากๆ

สัญญากับพ่อนะว่า จะอ่านบันทึกของพ่อบ่อยๆ อ่านจนกว่าลูกจะเข้าใจ โดยอาการเข้าใจ ต้องเป็นอาการแบบร้องอ๋อนะลูก

รักลูก



ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcource.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com